ΕΥΧΑΙ ΔΙΑ ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΡΓΟΛΗΠΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

Ἡ διοίκησις τοῦ Συλλόγου Ἐργοληπτῶν Δημοσίων Ἔργων Πατρῶν εὔχεται εἰς τὰ μέλη καὶ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν πᾶσαν εὐτυχίαν διὰ τὸν καινούργιο χρόνο 1964. ὅὅ ὅὅ

Ὁ πρόεδρος ΕΚΤΩΡ ΤΟΥΛΙΑΤΟΣ — Ὁ γεν. γραμματεὺς ΑΛΕΞ. ΦΩΤΕΙΝΟΣ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΩΝ

Ἡ διοίκησις τοῦ Συνδέσμου Ὑπαλλήλων Ἑστιατορίων Πατρῶν καὶ Περιχώρων ὁ «Ἅγιος Δημήτριος», ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Νέου ἔτους 1964, ἀπευθύνει τὰς πλέον ἐγκαρδίους εὐχὰς πρὸς τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου, πρὸς τὰς οἰκογενείας αὐτῶν καὶ εἰς ὅλους τοὺς φίλους τοῦ Συνδέσμου καὶ γενικῶς εἰς ὅλους τοὺς ἐργατοϋπαλλήλους τῆς πόλεώς μας καὶ τοὺς εὔχεται καλὲς καὶ χαρούμενες γιορτές, μὲ ὑγείαν, ἀγάπην, εἰρήνην καὶ ἐργασίαν ἀπαραιτήτους προϋποθέσεις, προόδου πολιτισμοῦ καὶ γενικῆς εὐημερίας.

Μὲ συναδελφικὴ ἀγάπη

Ὁ πρόεδρος ΘΕΟΔ. ΑΧΕΙΜΑΣΤΟΣ — Ὁ γεν. γραμματεὺς ΘΕΟΔ. ΓΙΟΒΑΝΗΣ

ΤΩΝ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ

Ἡ Συντονιστικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν Οἰκοδομικῶν Ὀργανώσεων Πατρῶν, ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ μας εἰς τὸν νέον ἔτος 1964 εὔχεται ὁλόθερμα σ' ὅλους τοὺς οἰκοδόμους, τὰ στελέχη καὶ τὶς ὀργανώσεις τῆς πόλεώς μας, ὅλους τοὺς ἐργατοϋπαλλήλους καὶ τὰ ἄξια ἐργατικὰ στελέχη τους, ὅπως ὁ καινούργιος χρόνος ἀποδῇ χρόνος προόδου καὶ φέρει τὴν ἐπίλυσιν ὅλων τῶν αἰτημάτων μας.

ΠΑΡΙΖΙΑΝΑ

ΡΕΒΕΓΙΟΝ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ

Μὲ τὸ κουϊντέτο: Ν. ΔΕΔΕ καὶ τὸν ΤΟΛΗ

Ἡ Δ)σις τοῦ κέντρου εὔχεται εἰς ὅλους τοὺς φίλους καὶ πελάτας χαρούμενο καὶ εὐτυχισμένο τὸ 1964

ΤΗΛ. ΥΠΕΡΑΣΤΙΚΟΝ 94-02

ΤΟ ΑΓΑΠΗΜΕΝΟ ΣΑΣ ΚΕΝΤΡΟ

«ΑΣΤΕΡΙΑ»

Σᾶς εὔχεται τὸ νέον ἔτος 1964 νὰ εἶναι εὐτυχισμένο καὶ χαρούμενο

Σήμερα καὶ αὔριο σᾶς περιμένει νὰ περάσετε δυὸ ἀξέχαστες βραδυὲς μὲ τὴν ὀρχήστρα

ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΑΚΗ

Τραγουδᾶ ὁ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ

ΓΛΕΝΤΙ, ΚΕΦΙ ΜΕΧΡΙ ΠΡΩΪΑΣ

Ἡ αἴθουσα θερμαίνεται ΕΚ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

ΤΟ ΒΙΛΛΥ-ΠΑΡΚ

ΣΑΣ ΕΥΧΕΤΑΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΚΑΙ ΧΑΡΟΥΜΕΝΟ

ΤΟ 1964

ΚΑΙ ΣΑΣ ΚΑΛΕΙ ΑΠΟΨΕ ΣΤΟ

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ ΡΕΒΕΓΙΟΝ ΤΟΥ

ΚΑΙ ΣΤΟ ΚΟΨΙΜΟ ΤΗΣ ΠΙΤΤΑΣ ΜΕ ΤΟ ΧΡΥΣΟ ΝΟΜΙΣΜΑ

ΤΙΜΑΙ Α—ΛΑ ΚΑΡΤ

ΤΗΛ. 29—43 ΓΙΑ ΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ ΣΑΣ

"ΒΙΟΨΥΚΤΙΚΗ,,

ΠΑΤΡΩΝ

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ ΨΥΓΕΙΑ

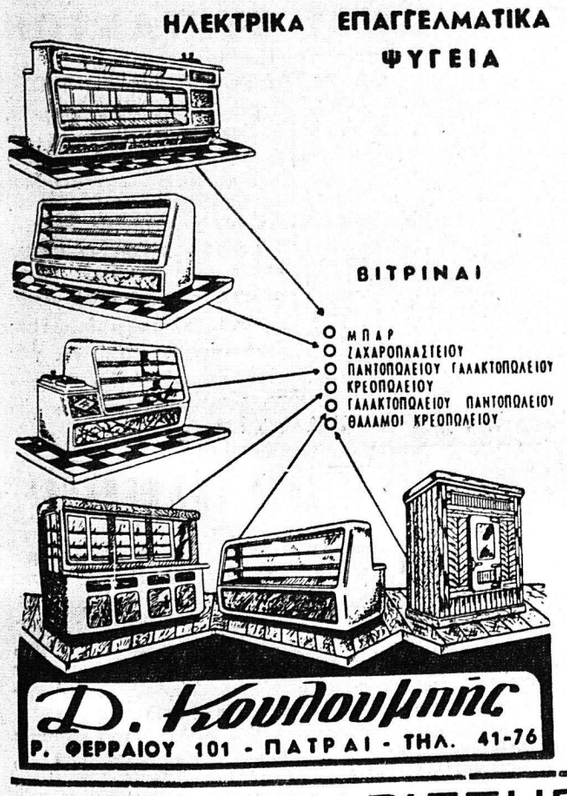

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ

Τοῦ προέδρου τοῦ Ε.Ο.Π.Ν. 751 Πατρῶν κ. Ἄρη Παπανδρέου

—Πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐφέδρους πολεμιστὰς Ν. 751, μέλη τοῦ ΕΟΠΝ 751 Πατρῶν

Ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ ἔτους καὶ τῇ ἐπικειμένῃ ἀνατολῇ τοῦ νέου ἔτους 1964 αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπικοινωνήσω μαζί σας ἀγαπητοὶ συνάδελφοι ἔφεδροι πολεμισταὶ καὶ νὰ σᾶς εὐχηθῶ πᾶσαν πρόοδον, ὑγείαν καὶ ἐπιτυχίαν εἰς ὑμᾶς προσωπικῶς καὶ εἰς τὰς οἰκογενείας σας διὰ τὸ νέον ἔτος.

Ἡ ἀναδρομὴ εἰς τὸ παρελθὸν καὶ δὴ εἰς τὸ ἔτος 1963 μᾶς πληροῖ ἱκανοποιήσεως καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ συμμερισθῆτε τὴν ἄποψίν μου, ὅτι ὑπῆρξε γόνιμον διὰ τὴν τάξιν μας καὶ πολλὰς ἐλπίδας γεννᾷ διὰ τὸ μέλλον, τὸ ὁποῖον οὕτω ὑποδεχόμεθα μὲ αἰσιοδοξίαν. Πράγματι κατὰ τὸ ἔτος ποὺ λήγει, ὁ ΕΟΠΝ 751 Πατρῶν ἐσημείωσε μεγάλας προόδους εἰς τὸν τομέα τῆς ἐπαγγελματικῆς ἀποκαταστάσεως τῶν μελῶν του, εἰς τρόπον ὥστε νὰ εἶναι πραγματικότης αὐτὴν τὴν στιγμήν, ὅτι ἐλάχιστοι εἶναι οἱ ἔφεδροι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι δὲν ἀποκατεστάθησαν εἰσέτι.

Πέραν τούτου ὁ ΕΟΠΝ 751 ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐργαζομένων Ἐφέδρων Πολεμιστῶν κατώρθωσε νὰ προωθήσῃ σημαντικῶς πρὸς τὴν λύσιν του καὶ ἕνα ἄλλο μέγα πρόβλημα: Τὸ πρόβλημα τῆς στεγαστικῆς ἀποκαταστάσεως τῶν μελῶν του. Καὶ ἡ λύσις ἐπετεύχθη διὰ τῆς ἱδρύσεως δύο συνοικισμῶν εἰς ἀγορασθείσας ἰσαρίθμους δύο ἐκτάσεις πλησίον τῶν Μποζαΐτίκων, αἱ ὁποῖαι διαρρυθμίζονται κατ' αὐτὰς καὶ ἐχωρίσθησαν εἰς οἰκόπεδα ἀντίστοιχα τῶν δικαιούχων.

Αὐτὰ ὅσον ἀφορᾷ τὸ παρελθόν. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ μέλλον αἱ προοπτικαὶ εἶναι καὶ πάλιν εὐοίωνοι. Καὶ διότι ἐργαζόμεθα μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις μας, ἀναμένομεν, ὅτι ἐντὸς τοῦ 1964 θὰ εὐοδωθῇ μία ἀκόμη προσπάθειά μας: Ἡ ἵδρυσις δηλαδὴ, Ἐπικουρικοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως τῶν Ἐργαζομένων Πολεμιστῶν Ν. 751)1836.

Ἀγαπητοὶ συνάδελφοι. Ὅ,τι ἐπετεύχθη μέχρι τοῦδε, ὑπῆρξεν ἀξιόλογον καὶ ὀφείλεται εἰς τὴν ἑνότητα καὶ τὴν συνεργασίαν ὅλων. Ἂς παραμείνωμεν ἡνωμένοι καὶ εἰς τὸ μέλλον καὶ νὰ εἴσθε βέβαιοι, ὅτι νέαι κατακτήσεις μᾶς ἀναμένουν. Σᾶς εὔχομαι εὐτυχισμένο τὸ Νέον Ἔτος 1964.

ΑΡΗΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Πρόεδρος ΕΟΠΝ 751 Πατρῶν

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΤΖΩΝ Φ. ΚΕΝΝΕΝΤΥ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

τοποίητα ἰδανικά... Πολιτικὴ εἶναι μιὰ συνεχὴς ἐπιλογὴ ἀνάμεσα σὲ δυὸ ἐνδεχόμενα σφάλματα. Τὸ ἰσχὺον σύστημα τῆς χώρας ἀπαιτεῖ ἕνα συνεχῆ συμβιβασμὸ μεταξὺ τῶν ἐπιθυμιῶν τοῦ κάθε ἀτόμου ἢ τῆς ὁμάδος καὶ τῶν ἐπιθυμιῶν τῶν ἄλλων ἀτόμων ἢ ὁμάδων γύρω τους... Ὁ συμβιβασμὸς εἶναι ἡ εὐγενὴς τέχνη, ποὺ διατηρεῖ τὸ ἔθνος ἑνωμένο καὶ ἐπιτρέπει τὴ λειτουργία τοῦ πολιτεύματος... Ἄλλως τε, ἐλάχιστες εἶναι οἱ περιπτώσεις ποὺ ὅλο τὸ δίκιο κι' ὅλη ἡ ἀλήθεια καὶ ὅλοι οἱ ἄγγελοι βρίσκονται μόνον στὴ μιὰ παράταξη. Τὸ πρόβλημα εἶναι πῶς καὶ μὲ ποιὸν νὰ συμβιβαζώμαστε...»

Ὁ Κέννεντυ ἀπαριθμοῦσε τὶς πιέσεις, ποὺ ὑφίστανται ἕνας πολιτικός. Πρώτη κατηγορία πιέσεων: Ἡ πειθαρχία στὸ κόμμα, χωρὶς τὴν ὁποία τὸ κόμμα δὲν θὰ τὸν βοηθήσῃ σὲ ἕνα εἰδικὸ μέτρο γιὰ τὴν ἐπαρχία του καὶ δὲν θὰ τοῦ ἐπιτρέψῃ κανένα διορισμὸ φίλου του, ἐπίσης θὰ τὸν ἀποστερήσῃ ἀπὸ οἰκονομικοὺς ἐνισχυτάς. Δεύτερη κατηγορία πιέσεων: Τὸ ἐνδεχόμενο νὰ μὴν περιληφθῆ στοὺς κομματικοὺς ὑποψηφίους στὶς ἑπόμενες ἐκλογές, ποὺ δὲν σημαίνει ἁπλῶς τὴν προσωπική του ἀποτυχία, ἀλλὰ τὴν ἀδυναμία νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸ ἰδανικό του, ἐπίσης τὴν δυσαρέσκεια τῶν φίλων του καὶ τῶν συγγενῶν, ποὺ τὸν βοήθησαν.

«Ποιὸ ἄλλο ἐπάγγελμα, σὲ ἕνα μὴ ὁλοκληρωτικὸ καθεστὼς — γράφει ὁ Κέννεντυ — ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ πολιτικοῦ, περιμένει ἀπὸ τὸ ἄτομο νὰ θυσιάσῃ τὰ πάντα, ἀκόμη καὶ τὴν καρριέρα του, γιὰ χάρη τοῦ συνόλου; Στὰ ἰδιωτικὰ ἐπαγγέλματα, τὸ ἄτομο ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προωθῆ τὰ ἀτομικά του συμφέροντα, μέσα στὰ πλαίσια τοῦ Νόμου, γιὰ νὰ φθάσῃ στὴν καθολικὴ ἐπιτυχία. Ἀλλὰ στὸν δημόσιο βίο ἀπαιτοῦμε ἀπὸ τὸ ἄτομο νὰ θυσιάζῃ τὰ ἀτομικά του συμφέροντα γιὰ τὸ γενικώτερο καλό. Δικηγόροι, γιατροί, δάσκαλοι, ἐπιχειρηματίαι, ὅλοι ἀντιμετωπίζουν συνεχῶς δύσκολες ἀποφάσεις καὶ προσωπικὰ διλήμματα συνειδήσεως, ἀλλὰ σχεδὸν μόνον οἱ δημόσιοι ἄνδρες πρέπει νὰ ἀποφασίζουν σὲ τέτοια προβλήματα μὲ τὸν προβολέα τῆς δημοσιότητος στραμμένο ἐπάνω τους. Σὲ κανένα ἄλλο ἐπάγγελμα δὲν ὑπάρχει αὐτὴ ἡ φοβερὴ συναίσθηση μιᾶς ἀμετάκλητης ἀποφάσεως ποὺ ἀντιμετωπίζει ὁ Γερουσιαστής, ὅταν καλῆται νὰ ἐγκρίνῃ ἢ νὰ ἀπορρίψῃ ἕνα νομοσχέδιο μὲ ὀνομαστικὴ ψηφοφορία. Μπορεῖ νὰ χρειάζεται περισσότερο καιρὸ νὰ σκεφθῆ, μπορεῖ νὰ πιστεύη πὼς καὶ οἱ δύο παρατάξεις ἔχουν δίκιο καὶ μὲ μιὰ μικρὴ τροποποίηση θὰ παρεμερίζοντο οἱ δυσκολίες... Καὶ ὅμως, ὅταν ὁ ψηφολέκτης φωνάξῃ τὸ ὄνομά του, δὲν μπορεῖ νὰ κρυφθῆ, ν' ἀμφιταλαντευθῆ, νὰ καθυστερήσῃ. Πρέπει νὰ δώσῃ ψῆφο, ὑπὲρ ἢ κατά, καὶ αἰσθάνεται πὼς ὁλόκληρη ἡ ἐκλογική του περιφέρεια εἶναι μαζεμένη ἐκεῖ, πάνω στὸ ἐδώλιο, καὶ πώς, ἂν δὲν τὴν ἱκανοποιήσῃ, εἶναι ἕτοιμη νὰ κρώξῃ σὰν τὸ κοράκι τοῦ Ἄλλαν Πόε: «Ψῆφο; Ποτὲ πιά!».

Τρίτη κατηγορία πιέσεων: Οἱ τοπικοὶ παράγοντες, τὰ ὁμαδικὰ συμφέροντα, οἱ ὀργανωμένοι ἐπιστολογράφοι, τὰ οἰκονομικὰ συγκροτήματα, ἀκόμη καὶ μεμονωμένα ἄτομα. Αὐτὲς οἱ πιέσεις ἐπιδροῦν στὴν πολιτικὴ εὐθαρσία τοῦ εὐσυνείδητου Γερουσιαστοῦ ἢ βουλευτοῦ. Τὸ νὰ ἀντιμετωπίζωνται αὐτὲς οἱ πιέσεις εἶναι ἔργο βαρύτατο. Λίγοι μποροῦν νὰ γράψουν ὅ,τι ἔγραψε ὁ Τζὼν Στήβεν Μὰκ Γκροάρτυ τῆς Καλιφορνίας, τὸ 1934, σ' ἕναν ὀπαδό του: «Ἕνα ἀπὸ τὰ πολλὰ μειονεκτήματα τοῦ νὰ εἶμαι Γερουσιαστὴς εἶναι τὸ ὅτι βρίσκομαι ὑποχρεωμένος νὰ διαβάζω ἀναιδέστατες ἐπιστολὲς ἀπὸ ἀνοήτους σὰν καὶ σᾶς, ποὺ ἰσχυρίζεσθε ὅτι σᾶς ὑποσχέθηκα νὰ ἀναδασώσω τὰ βουνὰ τῆς Σιέρρα Μάδρε καὶ ὅτι, ἐνῶ εἶμαι στὸ Κογκρέσσο ἐδῶ καὶ δύο μῆνες, δὲν ἔκανα τίποτε. Σᾶς παρακαλῶ λοιπὸν νὰ πάρετε φόρα καὶ νὰ πᾶτε στὸν διάβολο!».

Λοιπὸν τί πρέπει νὰ κάνῃ ὁ πολιτικός; Ἔγραφε ὁ Κέννεντυ:

«Ὅταν ἕνας πολιτικὸς διαφωνῆ πρὸς τὸ κόμμα του σχετικὰ μὲ τὸ πῶς ἐξυπηρετεῖται τὸ ἐθνικὸν συμφέρον, νομίζω ὅτι πρέπει νὰ δίνουμε τὸ προβάδισμα ὄχι στὴν εὐθύνη ἀπέναντι στὸ κόμμα ἢ στοὺς ψηφοφόρους μας, ἀλλὰ στὴν ἀτομική μας συνείδηση... Ὁ λαὸς μᾶς ἐξέλεξε γιατὶ εἶχε ἐμπιστοσύνη στὴν κρίση μας. Ὅταν οἱ περιστάσεις τὸ ἀπαιτοῦν, πρέπει νὰ κατατοπίζουμε τοὺς ψηφοφόρους, κάποτε νὰ διορθώνουμε τὴν ἐσφαλμένη γνώμη τους καὶ ἐν ἀνάγκῃ νὰ τὴν ἀγνοοῦμε... Ἂς κινδυνεύσῃ πρόσκαιρα ἡ σταδιοδρομία. Τὸ ἐκλογικὸ κοινὸν συχνὰ ὑποφέρει ἀπὸ «χάσμα μεταξὺ τρόπου ζωῆς καὶ τρόπου σκέπτεσθαι», σὰν τὸν σκύλο, ὁ ὁποῖος δὲν εὕρισκε τὸν τρόπο νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν οὐρά τουπερὶ τῶν αἰσθημάτων του καὶ τὰ μάτια του ἔκλαιγαν ἢ κυττοῦσαν λυπηρά, ἐκουνιόταν ἡ οὐρά του μὲ ἀπερίγραπτη χαρά... Κάποτε τὸ ἐκλογικὸ κοινὸν θὰ ἐκτιμήσῃ τὴν στάση μας. Ἡ ἀνάγκη τῆς πολιτικῆς τόλμης εἶναι σήμερα ἐμφανής, περισσότερο παρὰ ποτέ. Στὶς ἡμέρες ποὺ ἔρχονται, μόνο οἱ πολὺ θαρραλέοι θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ λάβουν ἀποφάσεις ὀδυνηρὲς καὶ ἀντιδημοτικές, ὅμως ἀναγκαῖες γιὰ τὴν ἐπιβίωσή μας στὴ μάχη ἐναντίον τοῦ ἰσχυροῦ ἐχθροῦ, τοῦ ὁποίου οἱ ἡγέται ἐλάχιστα σταθμίζουν τὴν δημοτικότητα... Μόνο οἱ πολὺ τολμηροὶ θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ κρατήσουν πάντα ἀκμαῖο τὸ πνεῦμα τοῦ ἀτομικισμοῦ καὶ τῆς ἐλευθέρας σκέψεως, ποὺ ἐγέννησε τοῦτο τὸν λαό, τὸν ἔθρεψε στὰ πρῶτα βήματά του καὶ τὸν ὡδήγησε μέσα ἀπὸ δρόμους σκληροὺς στὴ σημερινή του ὡριμότητα...».

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ὅλους ὅσοι συμπαρεστάθησαν εἰς τὸ πένθος μας διὰ τὸν θάνατον τῆς προσφιλοῦς μας μητρός, ἀδελφῆς, θείας καὶ μάμμης.

ΚΑΤΙΝΑΣ Α. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.

Αἱ οἰκογένειαι: Α. Γιαννακοπούλου, Ἀθ. Καραμπᾶ. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Ἐτελέσαμεν τὴν Κυριακὴν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῶν Ἀγγέλων (Α΄ Νεκροταφεῖον) 40ήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς πολυαγαπημένης μας συζύγου, μητρός, ἀδελφῆς, θείας καὶ μάμμης.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΣ ΔΗΜΟΣΘ. ΜΠΑΤΖΑΚΗ

Ὁ σύζυγος. Τὰ τέκνα. Οἱ ἀδελφοί. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ ἔγγονοι.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν προσφιλῆ μας πατέρα, ἀδελφὸν καὶ θεῖον

ΓΡΗΓΟΡΙΟΝ ΚΑΛΕΝΤΖΩΤΗΝ

θανόντα ἐν Ἀθήναις, κηδεύομεν σήμερον Τρίτην καὶ ὥραν 4.30 μ. μ. ἐκ τῆς ἐν Πλατανοθρύσῃ Πατρῶν οἰκίας μας.

Τὰ τέκνα: Κωνσταντῖνος καὶ Χαρίκλεια Καλεντζώτη. Οἱ ἀδελφοί: Τάκης καὶ Νίτσα Κοκκόνη (Ἐν Ἀμερικῇ), Δημήτριος καὶ Θεοδώρα Χατζηκώστα, Ἀπόστολος Καλεντζώτης, ἰατρός, Ἑλένη, Νοπολέων Καλεντζώτης. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πάντας τοὺς ὁπωσδήποτε συμμετασχόντας εἰς τὸ βαρὺ πένθος μας ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ ἀγαπημένου μας συζύγου, πατρός, ἀδελφοῦ, πάππου καὶ θείου

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Η. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΟΥ

θερμῶς εὐχαριστοῦμεν

Ἡ σύζυγος: Ἰωάννα. Τὰ τέκνα: Γεώργιος, Μαρία Δασκαλάκη, Ἀγασία καὶ Δημήτριος Δελῆς, Ἠλίας καὶ Νάντια Ἠλιοπούλου, Κωνσταντῖνος Ἠλιόπουλος, Παναγιώτης καὶ Ἑλένη Ἠλιοπούλου, Δανάη καὶ Ἄρης Ζαμκίνος. Οἱ ἀδελφοί. Οἱ ἔγγονοι. Οἱ ἀνεψιοί.

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΓΑΠΗΣ ΚΑΙ ΠΟΝΟΥ

Χρύσα

Η ΩΡΑΙΑ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

19ον

Κοντὰ στὸ Γεφῦρι, σ' ἕνα μικρὸ σπιτάκι μὲ μεγάλη αὐλή, κατοικοῦσε ἡ οἰκογένεια τῆς Μαρίτσας Ἀναγνωστοπούλου.

Ἔζοῦσε ἐκεῖ μὲ τὴν μητέρα της καὶ τὸν ἀδελφό της τὸ Χρῖστο, ἕνα νέον εἰκοσιοκτὼ χρονῶν ὁ ὁποῖος ἐργαζόταν γιὰ νὰ τὶς συντηρῇ.

Ἡ Μαρίτσα ἦταν ὄμορφη.

Ἦταν ἀπὸ τὶς Σμυρναίικες ἐκείνες ὀμορφιὲς μὲ τὸ λαγταρισμὸ κοσμί καὶ τὰ λάγια μάτια, ποὺ ἐξετρέλλαιναν τοὺς ἄντρες.

Δεκαοκτὼ χρονῶν μονάχα, μὲ μιὰ ἐξαιρετικὴ φρεσκάδα στὸ πρόσωπο, ἦταν τὸ καμάρι τῆς γειτονιᾶς της.

Ὅλοι μιλοῦσαν γι' αὐτὴν καὶ πολλοὶ νέοι, ἐρωτοχτυπημένοι, ξενυχτοῦσαν κάτω ἀπὸ τὰ παράθυρά της, τραγουδώντας παθητικὰ τραγούδια.

Στὴ γειτονιὰ αὐτὴ κατοικοῦσε κι' ἕνας Τοῦρκος, ὁ ὁποῖος ὑπηρετοῦσε στὸν Τεβφὴκ ὡς ἱπποκόμος.

Γείτονάς της καθὼς ἦταν, ἤξερε τὴ Μαρίτσα καί, μιὰ μέρα ἐμίλησε γι' αὐτὴν στὸ Τεβφὴκ.

Τοῦ ἐξεθείασε τὴν ὀμορφιά της, τοῦ περιέγραψε τὰ κάλλη της κι' ἐκεῖνος, ἐνθουσιασμένος ἀπὸ τὴν σκανδαλιστικὴ περιγραφή, ἀποφάσισε νὰ τὴν γνωρίσῃ.

Τὴν ἄλλη μέρα, τὸ ὀπόγευμα, καβάλλα στὸ ἄλογό του, ἐτράβηξε πρὸς τὴ γειτονιά της.

Ὁ ἱπποκόμος του, ποὺ τὸν ἀκολουθοῦσε τοῦ ἔδειξε τὸ σπίτι ἀπὸ μακρυά.

Καθὼς περνοῦσε ἀπ' ἔξω, ἡ Μαρίτσα βγῆκε ἐκείνη τὴ στιγμὴ στὴν ἐξώπορτα τῆς αὐλῆς καὶ στάθηκε λίγες στιγμὲς ἐκεῖ.

Ὁ Τεβφὴκ μόλις τὴν εἶδε τὰ ἔχασε.

Ποτὲ δὲν ἐπίστευε ὅτι ἦταν δυνατὸν νὰ ὑπάρχῃ μιὰ τέτοια καλλονὴ στὴν ἀπόμερη ἐκείνη συνοικία.

Σταμάτησε τ' ἄλογό του καὶ τὴν ἐκύτταξε μὲ κάτι ματιὲς ποὺ θαρρεῖς πὼς ἤθελαν νὰ τὴν ξεγυμνώσουν.

Καὶ ὅταν ἐκείνη ξαναμπῆκε μέσα στὴν αὐλὴ ὁ Τεβφὴκ ἀπομακρύνθηκε μονολογώντας.

— Αὐτὴ ἡ μικροῦλα εἶναι πολὺ ὄμορφη καὶ πρέπει νὰ γίνῃ δική μου.

Ὅλη τὴν ὥρα κατόπιν ὅσο ἐξακολούθησε ὁ περίπατός του δὲν ἐμιλοῦσε καθόλου.

Σκεπτόταν διαρκῶς τὴν Μαρίτσα ποὺ ἦταν ἀποφασισμένος νὰ τὴν πάρῃ μὲ κάθε τρόπο στὸ χαρέμι του.

Τὴν ἄλλη μέρα ξαναπέρασε ἀπ' ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι τῆς Μαρίτσας καὶ αὐτὸ τὸ ἐπανέλαβε συχνά.

Στὸ τέλος ὅλη ἡ γειτονιὰ εἶχε καταλάβει πὼς ὁ ὑπασπιστὴς τοῦ Νουρεντὶν περνοῦσε γιὰ τὴν ὄμορφη ἀδελφή τοῦ Χρίστου.

Κι' ὁ Χρῖστος ὁ ἴδιος τὸ εἶχε μάθει. Ἀλλὰ τί μποροῦσε νὰ κάνῃ;

Ὁ Τεβφὴκ ἦταν Τοῦρκος καὶ εἶχε μιὰ θέσι ἀρκετὰ ἐμπιστευτική. Καὶ αὐτὸς δὲν ἦταν παρὰ ἕνας φτωχὸς γκιαούρης ποὺ δὲν ἠμποροῦσε νὰ τὰ βάλῃ μαζύ του.

Τὸ μόνο ποὺ μποροῦσε νὰ κάνῃ ἦταν νὰ προσέχῃ τὴ Μαρίτσα.

Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν τὸν ὠφέλησε σὲ τίποτε.

Ὁ Τεβφὴκ μιὰ βραδυὰ ἔστειλε τοὺς ἀνθρώπους του κι' ἄρπαξαν τὴν Μαρίτσα μέσα ἀπ' τὰ χέρια τῶν δικῶν της.

Εἰς μάτην ὁ δυστυχισμένος ἀδελφὸς προσεπάθησε νὰ τὴν βρῇ.

Εἶχε χαθῇ γιὰ πάντα.

Τὸ μόνο ποὺ ἐπέτυχε ἦταν νὰ μάθῃ ὅτι ἐκεῖνοι ποὺ τὴν ἄρπαξαν ἦταν βαλμένοι ἀπὸ τὸν Ρεβφήκ.

Δὲν μποροῦσε λοιπὸν νὰ κάνῃ τίποτε.

Οἱ ἀπαγωγεῖς ἔφεραν τὴ Μαρίτσα σ' ἕνα ἐξοχικὸ σπιτάκι ποὺ κρατοῦσε ὁ ὑπασπιστὴς τοῦ Νουρεντίν.

Ἐκεῖ μέσα τὴν περίμενε ὁ Τεβφήκ.

Ἡ Μαρίτσα ἔντρομη εἶδε τὸν Τοῦρκο νὰ στέκεται στὴ μέση τοῦ δωματίου καὶ νὰ τὴν κυττάζῃ μὲ βλέμματα μέσα στὰ ὁποῖα ἔλαμπεν ὁ πόθος.

Ἦταν ὁλομόναχη μέσα στὸ μικρὸ ἐκεῖνο δωμάτιο.

Ἡ πόρτα ἦταν κλειδωμένη καὶ τὸ κλειδὶ τὸ ἔκρυβε στὴ τσέπη του ὁ Τεβφήκ.

Δὲν μποροῦσε νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ πουθενά. Ἦταν στὴ διάθεσί του.

Ὁ Τεβφὴκ βέβαιος γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῶν σχεδίων του ἐσταύρωσε τὰ χέρια ἐπάνω στὸ στῆθος του καὶ προχωρώντας πρὸς αὐτὴν τῆς εἶπε μὲ τὴ φωνή του ἐκείνη ποὺ ἔμοιαζε σὰν σφύριγμα φιδιοῦ.

— Μαρίτσα! σ' ἀγαπῶ! εἶσαι δική μου τώρα.

Ἐκείνη ὀπισθοχώρησε ἔντρομη καὶ στήριξε τὶς πλάτες της στὸ τοῖχο.

Ἀλλ' ὁ Τεβφὴκ προχωροῦσε ὁλοένα. Καὶ φθάνοντας ἐμπρός της ἄνοιξε τὰ χέρια του γιὰ νὰ τὴν ἀγκαλιάσῃ.

Ἐκείνη τὸν ἀπώθησε μὲ φρίκη ἀλλ' ὁ Τοῦρκος σφίγγοντας τὰ χέρια της μὲ τὶς παλάμες του τῆς παρέλυσε κάθε δύναμι ἀντιστάσεως.

Τὴν ἔκλεισε τότε μέσα στὴν ἀγκαλιά του καὶ ἄρχισε νὰ τὴν φιλῇ σὰν τρελλός.

Καὶ σὲ λίγο ἐπάνω σ' ἕνα ντιβάνι ποὺ ἤτανε ἐκεῖ μέσα τὴν ἔκανε δική του.

Ἡ τύχη αὐτὴ τῆς Μαρίτσας εἶχε κάνει τὸ Χρῖστο ἔξω φρενῶν νὰ ὁρκισθῇ ὅτι θὰ τὴν ἐκδικηθῇ.

Εἶχεν ἀποτύχει ὅμως καὶ τώρα ἦταν στὰ χέρια τῶν ἀνθρώπων τοῦ Τεβφήκ, οἱ ὁποῖοι ἑτοιμάζοντο νὰ τὸν δολοφονήσουν.

Μόλις ἐτελείωσε τὸ σκάψιμο οἱ δημιοί του τὸν ἄρπαξαν καὶ σέρνοντας τὸν ἔβαλαν ὄρθιο μέσα στὸ λάκκο ποὺ εἶχαν ἀνοίξει.

Ἄρχισαν τότε μὲ τὶς ἀξίνες των νὰ τὸν γεμίζουν χώματα, ὡς ποὺ σὲ λίγο ὁλόκληρο τὸ σῶμά του εἶχε ταφῆ καὶ μόνο τὸ κεφάλι του ἐξεῖχε

Ἡ φλέβες τοῦ λαιμοῦ του εἶχαν ἐξογκωθῆ καὶ τὰ μάτια του εἶχαν πεταχθῆ ἔξω ἀπὸ τὶς κόγχες.

— Σκοτῶστε με κακοῦργοι, ἐφώναζε! τί μὲ βασανίζετε ἔτσι;

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

ΕΙΝΑΙ ΓΕΓΟΝΟΣ ΟΤΙ:

... μιὰ θαυμασία συλλογὴ ἀπὸ Κάρτ-Ποστάλ, ἀπ' ὅλον τὸν κόσμον, ποὺ φέρουν τὴν σφραγῖδα, τοῦ ὑψηλοῦ γούστου, προσφέρει γιὰ σᾶς καὶ γιὰ τοὺς φίλους σας τὸ Βιβλιοπωλεῖον Κουλουμπῆ. Τὸ κατάστημα μὲ τὰ πιὸ ὡραῖα στολίδια, ἄλμπουμ, λευκώματα καὶ τὴν πλουσιωτέραν συλλογὴν παιδικῶν βιβλίων καὶ ἐπιτραπεζίων παιγνιδίων.

MOTEL FLORIDA

ΨΑΘΟΠΥΡΓΟΣ

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ BANGALOWS

ΕΝΑΡΞΙΣ ΣΗΜΕΡΟΝ

ΣΗΜ. ΕΠΙΣΗΜΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΠΡΟΣΕΧ